

Når man går, eller nærmere *læser* – det er jo det man gør, på universitetet er man klog. Man skal ikke blive klog på hvad det nu måtte være, man er det allerede inden. Kloge mennesker læser på universitetet. Hvordan er *jeg* klog? Er jeg klog? Hvad nu hvis jeg slet ikke er klog, men på en eller anden måde slap igennem, uden de opdagede det? Så sidder jeg slem i suppedasen. Hvad gør jeg så?

Nå, nu er jeg her, og læser div. fag, hvor en hel masse tekster allerede er læst, og mange flere venter forude. Jeg kan godt læse, det kan jeg godt. Forstå kan jeg også. Så er det ikke helt galt fat, vel? Nu gælder bare *især* om at huske det man har læst. Måske er det dér klogskaben kommer ind? Man har hørt om mennesker der kan togplanerne, gældende for hele landet, udenad. Altså ikke bare lokalplanen. Afgangs- og ankomsttider. Dét er klogt. Eller matematiske regnestykker; giv dem et vanvittigt tal, og de kan regne det ud, relativt hurtigt. Måske endda meget hurtigt. Jo, meget hurtigt. Det er lige så klogt. Det er oppe i den rigtig alvorligt tunge kaliber klogskab. Sådant noget kan jeg slet ikke. Jeg kan ovenikøbet være på vej ud i køkkenet efter et eller andet, hjemme, og på vejen der ud glemme præcis i hvilket ærinde mit forehavende Men specificerede ærinder i/til Stakbogladden glemmes ikke. Heldigvis. Jeg holder helt utroligt meget af Stakbogladden, generelt fordi jeg elsker boghandlere inkl. antikvariater. Alligevel køber jeg oftest bøger over nettet.

Universitetet er stort. Stort rent geografisk – det kan man godt sige, ikke? Gule bygninger der ligner byggerier fra Nordvest-kvarteret i København. Jeg kommer til at tænke på Grundtvigskirken, når et stort gult tårn af et byggeri tårner sig op for enden af Langelandsgade. Nu ved jeg det, det er jo Statsbiblioteket, som jeg indeni kalder Stadsbiblioteket, fordi det lyder langt smukkere. Universitetet er stort, ikke bare geografisk. Psykisk. Det er stort at rumme. Mange mennesker taler om universitetet som noget ganske særligt. Uhhadadaa ...så er man nok klog, hva? Og det er det jeg er bange for, jeg ikke er. Du skal ærlig talt ikke tro du er god nok til det. Og nej, det gør jeg så heller ikke. Man skal desuden møde mange mennesker, og kan ikke gå og gemme sig selv af vejen. Lidt til store forelæsninger, kan man godt, men det er kun noget af tiden, resten er mindre hold der foregår i (klasse)studieværelser ...sådan cirka.

Universitetet er stort i en lille verden. En lille eksklusiv verden af kloge hoveder.
Tror jeg nok.